

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 215.264 van 22 september 2011
in de zaak A. 195.157/VII-37.635.**

In zake : Josephina DE VIL
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Philippe Van Wesemael
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Louizalaan 137, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de
 Vlaamse regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jan Bergé
 kantoor houdend te 3000 Leuven
 Naamsestraat 165
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij :
 de NV TECHNICAL CENTER BELGIUM
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Godfried De Smedt
 kantoor houdend te 9160 Lokeren
 Roomstraat 40
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 8 januari 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 9 november 2009 waarbij het beroep van Josephina De Vil tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 15 december 2005, houdende het verlenen aan de NV Technical Center Belgium van de vergunning voor het exploiteren van een inrichting voor het bouwen en verhandelen van

tankwagens en containers, gelegen aan de Jozef De Blockstraat 62A-64 te Willebroek, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 2 maart 2010. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Eric Lanckswertdt heeft een verslag opgesteld.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 maart 2011.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lien Van Brabant, die loco advocaat Philippe Van Wesemael verschijnt voor de verzoekster, advocaat Jan Bergé, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Anne-Marie Laureys, die loco advocaat Godfried De Smedt verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswertdt heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De NV Technical Center Belgium (hierna : TCB) wil aan de Jozef De Blockstraat 62A-64 te Willebroek (Tisselt) een nieuwe inrichting voor het bouwen en verhandelen van tankwagens en containers exploiteren. De verzoekster woont in de onmiddellijke omgeving.

Het wordt niet betwist dat de NV TCB reeds eind 2003 een aanvraag voor deze inrichting heeft ingediend die op bepaalde onderdelen, onder meer qua capaciteit, evenwel verschilde. De deputatie van de provincie Antwerpen heeft op 15 juli 2004 de gevraagde milieuvergunning verleend, doch na beroep van de verzoekster heeft de bevoegde Vlaamse minister op 18 januari 2005 een weigeringsbeslissing genomen. Tegen dit ministerieel weigeringsbesluit heeft de NV TCB een annulatieberoep ingesteld, maar op 12 september 2005 werd afstand gedaan van het geding. Deze afstand werd ingewilligd met het arrest nr. 157.788 van 20 april 2006.

3.2. Intussen heeft de NV TCB op 10 juni 2005 een nieuwe vergunningsaanvraag ingediend.

3.3. Op 15 december 2005 verleent de deputatie van de provincie Antwerpen de gevraagde vergunning, behoudens wat betreft de opslag van 2.000 liter oxiderende gassen. De vergunning wordt afhankelijk gesteld van de naleving van een aantal bijzondere exploitatievoorwaarden.

3.4. Tegen voormeld besluit stelt het echtpaar Peeters-De Vil op 6 februari 2006 beroep in bij de Vlaamse regering. De beroepsindieners doen onder meer het volgende gelden :

"Hierbij ons herhaald beroep volgens artikel 51 Vlarem tegen de vergunning uitgereikt door de B.D. op 15.12.2005 :

- volgens de aanvraag zou het gaan om het perceel 5° afdeling, Sie A nrs 342/s²-342t² en 342r²; bij controle blijkt het te gaan om één enkel perceel Sie A nr 342x²;
 - dit perceel 342x² is volgens het gewestplan Mechelen vastgelegd bij KB 5.08.1976 gelegen in gebieden bestemd voor milieubelastende industrie voor de helft of 30 meter, de andere helft van dit perceel (op de breedte van het perceel 344 n²) is daarentegen gelegen in voorschrift 1.0 'woongebieden'. Hier is ten andere met vergunning door de vorige eigenaars Verhoeven twee appartementen gebouwd; (zie copie gewestplan sch.1.10000)
 - het bewuste perceel is dus voor de helft gelegen in woongebied tot op een diepte van 50 meter gemeten uit de straat, daar achter is de bestemming voorschrift 4.1 agrarische zone;
 - de helft van de gebouwen ligt in woongebied deels in agrarisch gebied volgens het gewestplan, er zijn geen vergunningen hiervoor bekend zodat het hier gaat om bouw misdrijven, zelfs niet om zonevreemde constructies;
 - om al de voorgaande redenen kan de vergunning niet uitgereikt worden omdat de activiteiten strijdig zijn met de voorschriften van het gewest(plan) Mechelen;
- (...)"

3.5. Met een besluit van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur van 7 juli 2006 wordt het bestuurlijk beroep van de verzoekster ongegrond verklaard en wordt de beroepen beslissing bevestigd.

3.6. Bij arrest nr. 193.594 van 28 mei 2009 wordt het ministerieel besluit van 7 juli 2006 vernietigd. De vernietigingsmotieven van dit arrest luiden als volgt :

"3.3. Bij het verlenen van een milieuvergunning moet de overheid rekening houden met de voorschriften van de ter plaatse geldende plannen van aanleg. De vergunningsbeslissing moet er blijk van geven dat de ruimtelijke inplanting van de vergunningsplichtige inrichting getoetst is aan die plannen van aanleg.
(...)

3.4. Reeds in de procedure voor de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen is het bestuur erop gewezen dat de inrichting ook gedeeltelijk in een woonzone en een agrarisch gebied gelegen is. De bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen heeft die kritiek afgewezen met het argument dat 'de inrichting (ligt) in een gebied (...) voor milieubelastende industrieën, grenzend aan een woongebied' en dat de exploitatie verenigbaar is

met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften. Zij nam dus aan dat de gehele inrichting in een industriegebied gelegen was en zij beschikte daarvoor over het advies van AROHM van 19 september 2005 -'het goed ligt, volgens dit van kracht zijnde gewestplan, in een gebied voor milieubelastende industrie' -en van de Provinciale Milieuvergunningscommissie van 20 september 2005- 'volgens het advies van de AROHM is de inrichting gelegen in gebied voor milieubelastende industrie. Meer specifiek situeert de aanvraag zich in het natuurlijk overstromingsgebied van de Bosbeek, waterloop van tweede categorie. Het betreft het laatste perceel industriegebied. Linksaanpalend bevindt zich het woongebied in functie van de Jozef De Blockstraat en dieperliggend agrarisch gebied'. Beide adviezen zijn zeer algemeen gesteld; de belanghebbenden kregen daarmee geen direct antwoord op hun grief dat de inrichting in hun visie ook in het agrarisch en het woongebied gelegen was.

3.5. In haar administratief beroep heeft verzoekster het bestuur onder meer gewezen op een mogelijke begripsverwarring omtrent de (kadastrale aanwijzing van de) percelen waarop de vergunningsaanvraag betrekking had -volgens haar beslaat de inrichting één perceel met nummer 342x²- en heeft zij opnieuw ingeroepen dat dit perceel voor de helft buiten de industriezone gelegen was en anderzijds dat de constructies in agrarisch gebied illegaal waren opgetrokken.

3.6. Het bestreden besluit neemt, wat de stedenbouwkundige situatie betreft, het advies van AROHM, van de afdeling Milieuvergunningen en van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie over in de volgende overwegingen :

'Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied voor milieubelastende industrieën volgens het gewestplan Mechelen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976;

Gelet op het feit dat de inrichting:

- aan de linkerzijde rechtstreeks paalt aan een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter;
- gelegen is op een afstand van ± 125 meter van een parkgebied;
- gelegen is op een afstand van ± 500 meter van een recreatiegebied;

Overwegende dat het betrokken perceel, overeenkomstig het gewestplan Mechelen, gelegen is op de grens van het industriegebied voor milieubelastende industrie, een 50 meter diep woongebied langsheen de Jozef De Blockstraat en een achterliggend agrarisch gebied;

Overwegende dat de loods waarin de nieuwe activiteit zou worden opgestart, integraal in het gebied voor milieubelastende industrie ligt; dat de stedenbouwkundige vergunning voor deze loods door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek op 26 december 1996 werd afgeleverd; dat deze vergunning voorzag in een verplicht aan te leggen groenscherm aan de voorzijde en aan de rechterzijde van het perceel; dat de loods aan de linkerzijde aansluit bij reeds bestaande gebouwen; dat aan de achterzijde de korte afstand tot de Bosbeek de aanleg van een afdoend groenscherm onmogelijk maakt; dat er daarnaast ook voldoende ruimte moet behouden worden voor het ruimen van de Bosbeek;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en

ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

(...)

Overwegende dat de beroeper stelt dat een van de percelen voor de helft gelegen is in woongebied en voor de andere helft gelegen in een gebied voor milieubelastende industrieën; dat de beroeper ook stelt dat er geen bouwvergunningen zijn voor de constructies; dat volgens het situeringsplan van bijlage 11/A van het aanvraagdossier, de bedrijfsterreinen van de NV Technical Center Belgium gelegen zijn binnen het gebied voor milieubelastende industrieën; dat de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen Antwerpen de aanvraag gunstig heeft geadviseerd bij advies van 19 september 2005'.

3.7. De kritiek die verzoekster in het middel naar voren schuift is terecht. Geplaatst voor de door verzoekster gereveleerde onduidelijkheid op het vlak van de precieze ligging van de gronden waarvoor de aanvraag gebeurde, had de verwerende partij de situatie ter plaatse nader moeten onderzoeken en had zij, gelet ook op de onduidelijkheid aangaande de aanwijzing van de precieze percelen die het voorwerp vormden van de aanvraag, moeten aanduiden waarom de klagers zich vergisten en de minister er zich dienvolgens toe kon beperken vast te stellen dat de aanvraag volledig in een industriezone gesitueerd was. Door dit niet te doen is de verwerende partij tekortgekomen aan haar formele motiveringsverplichting.

3.8. Deze gebrekkige motivering werkt door naar de beoordeling die de Raad van State thans in het kader van het besproken middel moet maken. Inzonderheid omdat de verwerende partij een uiterst summier dossier neergelegd heeft waaruit niet opgemaakt kan worden welke kadastrale percelen bij de inrichting betrokken zijn -ook het stuk 11/A van het aanvraagdossier wordt niet voorgelegd- en in welke zone van het gewestplan deze bedrijfsterreinen gelegen zijn, is het voor de Raad van State onmogelijk na te gaan of de verwerende partij terecht heeft kunnen aannemen dat het gehele terrein dat bij de uitbating van de vergunningsplichtige inrichting wordt betrokken wel in industriegebied gelegen is en dat het standpunt van verzoekster derhalve op een feitelijke misvatting berustte".

3.7. Ingevolge het vernietigingsarrest wordt de beroepsprocedure tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 15 december 2005 hernomen. In het kader van de herneming van de beroepsprocedure worden opnieuw een aantal adviezen uitgebracht :

a) het advies van de afdeling Milieuvergunningen is ongunstig voor wat betreft de opslag van 2.000 liter oxiderende gassen in verplaatsbare recipiënten; voor de overige onderdelen van de aanvraag is het advies gunstig;

- b) de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid brengt een gunstig advies uit;
- c) de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie adviseert in de zin van de afdeling Milieuvergunningen.

3.8. Op 9 november 2009 neemt de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur de thans bestreden beslissing waarbij het in eerste aanleg genomen besluit van de deputatie grotendeels wordt bevestigd.

De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat het arrest nr. 193.594 van 28 mei 2009 van de Raad van State het ministerieel besluit van 7 juli 2006, dat milieuvergunning gaf voor een nieuwe inrichting (bouwen en verhandelen van tankwagens en containers), heeft vernietigd omdat er onduidelijkheid bestond op het vlak van de precieze ligging van de aanvraag; dat deze gestelde onduidelijkheid louter formalistisch is; dat er enkel meerdere kadastrumnummers in het ministerieel besluit zijn vermeld; dat in feite het duidelijk is dat de inrichting, een nieuw gebouwde loods, zich beperkt tot het perceel met huidig kadastrumnummer 342 x2 volgens CADMAP;

Overwegende dat deze loods een deel van een groter eigendom met oudere industriële bebouwing inneemt; dat de globale eigendom overeenkomstig het gewestplan Mechelen gelegen is deels in het industriegebied voor milieubelastende industrie, een 50 meter diep woongebied langs de J. De Blockstraat en een achterliggend agrarisch gebied; dat er geen nadere ordening geldt;

Overwegende dat de nieuwe loods waarin de betrokken activiteit werd opgestart, aan de noordoostelijke zijde van het terrein, integraal in het gebied voor milieubelastende industrie ligt en dat de stedenbouwkundige vergunning voor deze loods afgeleverd werd door het college van Burgemeester en schepenen op 26 december 1996; dat deze stedenbouwkundige vergunning voorzag in een verplicht aan te leggen groenscherm aan de voorzijde en aan de rechterzijde van het perceel; dat de loods inmiddels opgericht werd;

Overwegende dat de bedrijvigheid in overeenstemming is met de ter plaatse geldende stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat het ministerieel besluit nr. AMV/000137119/1005 van 7 juli 2006 in beroep vergunning deels verleende voor een vergunningstermijn verstrijkend op 15 december 2025 aan NV Technical Center Belgium, J. De Blockstraat 62A-64, 2830 Willebroek om zijn nieuwe inrichting voor het bouwen en verhandelen van tankwagens en containers gelegen te J. De Blockstraat 62A-64, 2830 Willebroek (Tisselt) te exploiteren;

Overwegende dat het arrest nr. 193.594 van 28 mei 2009 van de Raad van State het bovenvermelde ministerieel besluit nr AMV/000137119/1005 van 7 juli 2006 om de volgende redenen vernietigde :

'In haar administratief beroep heeft verzoekster het bestuur onder meer gewezen op een mogelijke begripsverwarring omtrent de (kadastrale aanwijzing van de) percelen waarop de vergunningsaanvraag betrekking had -volgens haar beslaat de inrichting één perceel met nummer 342x²- en heeft zij opnieuw ingeroepen dat dit perceel voor de helft buiten de industriezone gelegen was en anderzijds dat de constructies in agrarisch gebied illegaal waren opgetrokken.

...

De kritiek die verzoekster in het middel naar voren schuift is terecht. Geplaatst voor de door verzoekster gereveleerde onduidelijkheid op het vlak van de precieze ligging van de gronden waarvoor de aanvraag gebeurde, had de verwerende partij de situatie ter plaatse nader moeten onderzoeken en had zij, gelet ook op de onduidelijkheid aangaande de aanwijzing van de precieze percelen die het voorwerp vormden van de aanvraag, moeten aanduiden waarom de klagers zich vergisten en de minister er zich dienvolgens toe kon beperken vast te stellen dat de aanvraag volledig in een industriezone gesitueerd was. Door dit niet te doen is de verwerende partij tekort gekomen aan haar formele motiveringsverplichting'.

Overwegende dat het voorwerp van onderhavige aanvraag een nieuwe inrichting betreft voor het bouwen en repareren van LPG-tankwagens en -containers, het plaatsen van LPG-stations en de controle op de lektheid van tankwagens; dat meer bepaald LPG-tankwagens hersteld worden door laswerken uit te voeren; dat het gas tijdelijk wordt overgepompt en opgeslagen, teneinde de herstellingswerken te kunnen uitvoeren; dat tevens gassen in verplaatsbare recipiënten worden verhandeld; dat de vergunning hiervoor verleend werd, met uitzondering van de opslag van 2.000 liter oxiderende gassen;

Overwegende dat de inrichting gelegen is op het kadastraal perceel afdeling 5, sectie A, perceelnr. 342/x²; dat (...) de milieuvergunningsaanvraag de oude kadastrale perceelnummers 'kadastrale percelen, afdeling 5, sectie A, perceelnrs. 342/s², 342/t² en 342/r²' vermeldt; dat deze oude kadastrale nummers 'afdeling 5, sectie A, perceelnrs. 342/s², 342/t² en 342/r²' moeten vervangen worden door het kadastrale nummer 'afdeling 5, sectie A, perceelnr. 342/x²'; dat in die zin de bestreden beslissing moet gewijzigd worden;

Overwegende dat de beroeper stelt dat de voorwaarden niet handhaafbaar zijn; dat echter gesteld kan worden dat de bijzondere voorwaarden, opgelegd in de milieuvergunning, wel handhaafbaar zijn, daar deze tijdens een inspectiebezoek van een toezichthoudende ambtenaar ter plaatse afgetoetst konden worden;

Overwegende dat de beroepsindiener overstromingsgevaar vreest; dat de dienst waterbeleid van het provinciebestuur van Antwerpen een watertoets heeft uitgevoerd en in haar advies van 22 november 2005 stelt dat de aanvraag gunstig beoordeeld kan worden onder bepaalde voorwaarden; dat voor de lozing in de Bosbeek een machtiging moet aangevraagd worden; dat over een zone van 5 m moet toegezien worden dat er geen gebouwen, voorwerpen, constructies of aanplantingen de doorgang van machines bij werken aan de Bosbeek zouden kunnen belemmeren; dat er volgens bijlage 11/A van het aanvraagdossier een zone van 5 m gegarandeerd is; dat hemelwaterstromen

volgens bijlage 11/E van het aanvraagdossier geloosd worden in de Bosbeek via een buffer van 20.000 liter en 10.000 liter;

Overwegende dat volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, de inrichting niet is gelegen in overstromingsgebied of grondwateroverstromingsgevoelig gebied;

Overwegende dat deze aanvraag niet gepaard gaat met de aanleg van bijkomende gebouwen of verhardingen; dat de vergunningsplichtige activiteit mits naleving van de opgelegde voorwaarden verenigbaar is met het watersysteem en dat er geen schadelijke effecten aan het watersysteem worden verwacht;

Overwegende dat bijlage 8 van het aanvraagdossier veiligheidsprocedures omvatten die gebruikt worden tijdens de werken; dat in de procedure voor het ledigen en neutraliseren van een gastank(wagen) er beschreven staat dat eerst het aanwezige gas overgepompt wordt; dat er vervolgens stikstof in de tank gebracht wordt; dat er na een LEL (laagste explosiegrens)-meting de stikstof uit de tank verwijderd wordt; dat er nadien opnieuw een LEL-meting wordt uitgevoerd; dat, vooraleer de tank betreden wordt, deze minstens een dag verlucht wordt; dat een veiligheidszone in acht wordt genomen; dat er een werkvergunning moet afgeleverd worden; dat er met vonkarm gereedschap wordt gewerkt; dat er enkel elektrische apparaten op 24 V DC gebruikt worden;

Overwegende dat de aangevraagde opslag van propaan/butaan in een vaste bovengrondse houder, een tijdelijke opslag van het gas afkomstig uit de tankwagens of citernes die worden getest, betreft; dat de vaste houder een waterinhoudsvermogen van 9.700 liter heeft;

Overwegende dat volgens de bepalingen van het koninklijk besluit van 21 oktober 1968, betreffende de opslagplaatsen voor vloeibaar gemaakt handelspropaan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste ongekoelde houders en gewijzigd bij latere koninklijke besluiten:

- de afstand in horizontale projectie tussen elke opening van een woon- of werklokaal, dat niet onderworpen is aan een open vuurverbod, van elke openbare weg en van elk naburige eigendom en de houder tussen 5 m³ en 10 m³ minimaal 7,5 meter bedraagt;
- de minimumafstand in horizontale projectie die de kleppen, pompen en vulopeningen moet scheiden van elke opening van een woon- of werklokaal zonder open vuurverbod, van elke openbare weg en naburige eigendom, 5 meter bedraagt;

dat aan beide bepalingen voldaan wordt; dat het vulpunt van de vaste houder zich op meer dan 50 meter van de dichtstbijzijnde woningen bevindt;

Overwegende dat een totaal van 21.202 liter gasen in verplaatsbare recipiënten zal opgeslagen worden; dat het om 14.202 liter ontvlambare gasen en 7.000 liter inerte gasen gaat; dat deze gasen, in overeenstemming met artikel 5.16.5.1, §2, van titel II van het VLAREM, als volgt kunnen ingedeeld worden:

- groep 1°, a: ontvlambare gasen die alleen ontvlambaar zijn (gevaarrisico F)
 - ° 1.500 liter acetyleen;
 - ° 12.702 liter propaan/butaan;
- groep 4:

- 1.000 liter argon;
- 500 liter helium;
- 3.000 liter stikstof;
- 1.000 liter kooldioxide;
- 1.500 liter arcal (mengsel van argon en koolstofdioxide);

Overwegende dat er in de inrichting voldoende brandblusapparaten en reglementaire pictogrammen die de aanwezigheid van ontvlambare stoffen en het verbod tot roken en vuur te maken, aanduiden, moeten aangebracht worden; dat volgens bijlage 8/D van het aanvraagdossier deze tekens zijn aangebracht bij de ingang van de inrichting, de opslagplaatsen, de ingang van de opslagplaatsen en in de opslagplaats zelf;

Overwegende dat de exploitatie manipulaties met gassen inhoudt; dat zowel de opslag van gassen in reservoirs, het vullen van reservoirs met gassen en de herstellingswerken aan de beschadigde tankwagens en/of citernes risico's inhouden;

Overwegende dat de inrichting paalt aan een woongebied; dat de veiligheid van de talrijke omwonenden moet gegarandeerd worden; dat een veiligheidsnota essentieel is om de exploitatie naar waarde te kunnen beoordelen; dat de exploitant in termijnverlenging in eerste aanleg een veiligheidsnota heeft overhandigd;

Overwegende dat de veiligheidsnota met referentie 5RE.52.60094367.00.NL.03.doc van 21 november 2005, op pagina 15 concludeert dat de NV Technical Center Belgium geen lage-drempel Seveso bedrijf is; dat de studie verder stelt dat vooraleer er werken uitgevoerd worden aan een gastankwagen, deze eerst met stikstof geneutraliseerd dient te worden en gecontroleerd met een lagere explosiegrens-meting om mogelijke zware ongevallen te vermijden; dat het risico van TCB beantwoordt aan de richtwaarden voor nieuwe inrichtingen die van toepassing zijn in Vlaanderen, met uitzondering van de 10^{-6} IRC die de terreingrens ten noorden met enkele meters overschrijdt; dat het risico als aanvaardbaar wordt ingeschat; dat het aan te raden is om ervoor te zorgen dat de 10^{-6} -contour niet wordt uitgebreid; dat het aangewezen is om er naar te streven deze binnen de bedrijfsgrenzen te houden;

Overwegende dat dit dossier voor een tweede maal in beroep wordt behandeld; dat in vergelijking met het voorwerp van het vorige aanvraagdossier volgende wijzigingen terug te vinden zijn:

- het stallen van 10 in plaats van 32 bedrijfsvoertuigen;
- de opslag van gasflessen met een waterinhoudsvermogen van 21.202 liter in plaats van 72.000 liter;
- de opslag van propaan in een bovengrondse houder: 1 houder van 9.700 liter in plaats van 3 houders met een totaal inhoudsvermogen van 22.300 liter;
- elektrische toestellen met een vermogen van 42,7 kW in plaats van 36,8 kW;

dat het bedrijf verder een aantal extra preventieve maatregelen neemt; dat hieromtrent op 7 juli 2005 een informatievergadering werd georganiseerd;

Overwegende dat de vergunning in beroep de eerste maal geweigerd werd op 18 mei 2005 (dossier AMV/137119/1001); dat in de veiligheidsnota de risico's ten gevolge van de werken aan de tankwagens niet ingeschat werden;

dat de 10^{-6} -contour de perceelsgrens overschreed;

Overwegende dat in de hogervernoemde veiligheidsnota die deel uitmaakt van onderhavig aanvraagdossier de volgende zaken in beschouwing werden genomen:

- de aanwezigheid van verplaatsbare gasrecipiënten;
- de aanwezigheid van 1 vaste bovengrondse houder;
- de aanwezigheid van gastankwagens of gastankopleggers op de bedrijfsterreinen;
- het leegpompen en vullen van gastankwagens ten einde de tanks te neutraliseren voor herstellingswerken;
- telemetrie (het ijken van de teller van de gastankwagen), waarbij de gastankwagen gekoppeld wordt aan een telstraat en LPG gedurende 1 uur in een gesloten circuit wordt rondgepompt;
- het uitvoeren van herstellingswerken aan niet geneutraliseerde tanks;

Overwegende dat de iso-risico-contouren in figuur 8 van de hogervernoemde veiligheidsstudie werden opgenomen; dat de 10^{-5} -contour binnen de perceelsgrenzen ligt; dat de 10^{-6} -contour binnen het industriegebied ligt, maar in N-NO richting de perceelsgrens overschrijdt; dat de overschrijding veel geringer is dan de overschrijding in het vorig dossier; dat voor een nieuwe inrichting, conform de MIRA94-criteria, de 10^{-6} -contour als richtwaarde moet gehanteerd worden voor de perceelsgrens; dat aanvullende preventie- en beschermingsmaatregelen zijn genomen ten opzichte van het vorige dossier; dat deze maatregelen mede zijn opgesomd in de veiligheidsnota en in bijlage 8/D van het aanvraagdossier; dat de bijzondere voorwaarden opgelegd in eerste aanleg de vertaling hiervan zijn in de vergunning;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, mits naleving van de milieuvergunningvoorwaarden, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt met uitzondering voor de opslag van 2.000 liter oxiderende gassen in verplaatsbare recipiënten;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep gedeeltelijk gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te wijzigen".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Eerste exceptie

4. De tussenkomende partij werpt op dat het bestreden besluit een loutere bevestiging is van het besluit van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur van 7 juli 2006 waarbij het administratief beroep van de verzoekster ongegrond werd verklaard.

Beoordeling

5. Bij arrest nr. 193.594 van 28 mei 2009 werd het ministerieel besluit van 7 juli 2006 vernietigd door de Raad van State. Het vernietigde besluit moet derhalve geacht worden nooit te hebben bestaan. Het bestreden besluit kan onmogelijk worden beschouwd als de bevestiging van een onbestaande rechtshandeling.

De exceptie wordt verworpen.

B. Tweede exceptie

6. In een tweede exceptie werpt de tussenkomende partij op dat de verzoekster niet beschikt over het rechtens vereiste belang. De tussenkomende partij stelt dat het annulatieberoep ingegeven is door een "persoonlijke vendetta" en door "haatgevoelens" van de verzoekster jegens de gedelegeerd bestuurder van de NV TCB en de patrimoniumvennootschap NV Immo Mudu die aanpalende landbouwgronden heeft aangekocht en de pachtrechten van de verzoekster heeft beëindigd.

Beoordeling

7. Het wordt niet betwist dat de verzoekster woonachtig is in de onmiddellijke omgeving van de vergunde inrichting. De tussenkomende partij toont niet aan dat de verzoekster op haar woonplaats geen enkele hinder kan ondervinden door de exploitatie. De intenties en gevoelens die aan de verzoekster worden toegeschreven, doen geen afbreuk aan het persoonlijk belang dat zij bij de nietigverklaring van het bestreden besluit kan laten gelden.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

8. In een eerste middel roept de verzoekster de schending in van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (hierna : coördinatiedecreet), van de artikelen 5.1.0 en 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna : inrichtingsbesluit), van het gewestplan Mechelen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet), van artikel 52, 3°, b), van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I) en van het zorgvuldigheids-, het rechtszekerheids- en het motiveringsbeginsel :

"Doordat het bestreden besluit de milieuvergunning verleent voor het exploiteren van een nieuwe inrichting voor o.m. het bouwen en verhandelen van tankwagens en containers.

En doordat deze vergunning op stedenbouwkundig vlak wordt gemotiveerd onder verwijzing naar de ligging van de betrokken loods 'integraal in het gebied voor milieubelastende industrie' en de door het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Willebroek op 26 december 1996 afgeleverde stedenbouwkundige vergunning.

Terwijl de minister weliswaar bevestigt dat het perceel waarop de loods is opgetrokken gekend is onder kadastrummer 342x2, maar hierbij wel uit het oog verliest dat dit perceel deels is gelegen in een woongebied en deels in een gebied voor milieubelastende industrie volgens het gewestplan Mechelen, zoals definitief vastgesteld bij KB dd. 5 augustus 1976.

En terwijl het een illusie is te stellen dat de vergunningsplichtige activiteiten slechts zullen plaats vinden in de loods die zich volledig in het industriegebied bevindt.

En terwijl de minister hierover trouwens geen enkel sluitend bewijs levert, maar zich beperkt tot een verwijzing naar de stedenbouwkundige vergunning dd. 26 december 1996.

En terwijl deze vergunning evenwel niets vermeldt over de bestemming waarin de toen geplande loods is gelegen.

En terwijl de activiteiten uiteraard over het ganse bedrijfsterrein plaats vinden en niet beperkt worden tot de loods. Dit is inherent aan de

bedrijfsactiviteiten, die naast het bouwen van de tanks en containers, ook het onderhoud ervan behelst en de levering van materieel (opslag van gevaarlijke stoffen). Dit alles gebeurt noodzakelijkerwijze buiten de loods.

En terwijl de minister zich zodoende niet zomaar kan verschuilen achter de vermeende ligging in industriegebied van de loods.

En terwijl hij integendeel het bedrijf in zijn geheel had moeten beoordelen en alle bestemmingen waarin het gelegen is in zijn beoordeling en motivering had moeten betrekken.

En terwijl de Raad van State in haar arresten herhaaldelijk heeft gewezen op het feit dat bij het verlenen van een milieuvergunning de bindende en verorden(en)de kracht van de voorschriften van de plannen van aanleg moet worden geëerbiedigd.

En terwijl de milieuwetgeving immers net omwille van deze bindende en verordenende kracht ondergeschikt is aan de wetgeving betreffende de stedenbouw en de ruimtelijke ordening (cf. o.a. R.v.St., bvba Aerts Brandstoffen, nr. 114.571 van 16 januari 2003; R.v.St., Mersmans, nr. 55.939 van 19 oktober 1995; R.v.St., Lallemand, nr. 73.380 van 30 april 1998).

En terwijl hieruit volgt dat een milieuvergunning in principe moet geweigerd worden wanneer ze, zelfs gedeeltelijk, in strijd is met de plannen van aanleg en de vergunningverlenende overheid hierbij geenszins over enige discretionaire bevoegdheid beschikt (cf. o.a. R.v.St., Sonck, nr. 60.147 van 13 juni 1996; R.v.St., NV Intyre, nr. 66.182 van 6 mei 1997).

En terwijl daarnaast de minister enkel argumenteert dat 'de nieuwe loods waarin de betrokken activiteit werd opgestart, integraal in het gebied voor milieubelastende industrie ligt'.

En terwijl de minister nochtans zelf in het bestreden besluit aanhaalt dat het betrokken perceel 'gelegen is op de grens van het industriegebied voor milieubelastende industrie, een 50 meter diep woongebied langsheen de Jozef De Blockstraat en een achterliggend agrarisch gebied'.

En terwijl immers uit de vergunningsaanvraag duidelijk blijkt dat de vergunningsplichtige activiteiten niet enkel zullen plaats vinden in de loods, doch ook in open lucht en op het volledige terrein van de inrichting.

En terwijl noch de inspanningen geleverd door de exploitant om de hinder te beperken, noch de milieuhygiënische motivering van het bestreden besluit en het opleggen van bijzondere voorwaarden kunnen verhelpen aan de schending van de gewestplanbestemming en de stedenbouwkundige onverenigbaarheid hiermee (cf. bv. R.v.St., Boons, nr. 139.232 van 13 januari 2005; R.v.St., VZW Beter Bruggestraat, nr. 154.691 van 9 februari 2006).

En terwijl zowel de loods als de rest van de terreinen van de aanvrager ruimtelijk één geheel vormen en een geïntegreerd deel uitmaken van de site, zodat de minister zich niet kan verschuilen achter de vermeende ligging van de loods in een gebied voor milieubelastende industrie".

9. De verwerende partij antwoordt dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen de ligging van de inrichting (d.w.z. het geheel van de industriële activiteiten) en de ligging van het perceel, dat uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat zowel de ligging van de inrichting als van het perceel

concreet werden onderzocht, dat de loods waarin de nieuwe activiteit zal plaatsvinden integraal gelegen is in een gebied voor milieubelastende industrie, dat de verzoekster niet aantoont dat op de gedeelten van het perceel die bestemd zijn tot agrarisch gebied of woongebied vergunningsplichtige activiteiten zullen plaatsvinden, dat het gegeven dat de activiteiten mogelijk ook in open terrein zullen plaatsvinden niet ipso facto tot gevolg heeft dat deze zullen gebeuren in een gebied dat daarvoor niet bestemd is, dat de beroepsargumenten van de verzoekster afdoende werden beantwoord door te verwijzen naar het situeringsplan en het advies van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen en dat voor het overige de motiveringsplicht niet vereist dat alle wettelijke bepalingen worden onderzocht of dat een uitvoerige motivering wordt gewijd aan wat reeds uit de toepasselijke reglementering voortvloeit.

10. In haar memorie van wederantwoord dupliceert de verzoekster het volgende :

"1.

Het Vlaamse Gewest houdt ten onrechte voor dat de bestreden beslissing op het punt van de verenigbaarheid met de bestemmingsvoorschriften afdoende formeel gemotiveerd is.

De vergunning wordt immers uitsluitend gemotiveerd vanuit de ligging in industriegebied. Behalve de vaststelling dat het bedrijf ook deels in woongebied en deels in agrarisch gebied is gelegen, wordt hier verder geen motivatie aan gewijd.

Men kan er niet zomaar vanuit gaan dat een inrichting voor het bouwen en onderhouden van tankwagens en containers verenigbaar en bestaanbaar is met de bestemming woongebied.

Minstens diende deze verenigbaarheid uitdrukkelijk te worden gemotiveerd.

Door de vergunning slechts te motiveren vanuit de ligging in industriegebied, is de minister zodoende tekort geschoten in zijn motiveringsplicht.

Dit wringt des te meer, nu in principe een milieuvergunning dient te worden geweigerd indien ze, zelfs gedeeltelijk, in strijd is met de plannen van aanleg.

Een loutere verwijzing naar de ligging van de loods in industriegebied, zonder in concreto de situatie te onderzoeken, volstaat dan ook niet.

Het is voorts een illusie te stellen dat de vergunningsplichtige activiteiten slechts zullen plaats vinden in de loods die zich volledig in het industriegebied bevindt.

De activiteiten vinden uiteraard over het ganse bedrijfsterrein plaats en worden niet beperkt tot de loods. Dit is inherent aan de bedrijfsactiviteiten, die naast het bouwen van de tanks en containers, ook het onderhoud ervan behelst en de levering van materieel (opslag van gevaarlijke stoffen). Dit alles gebeurt

noodzakelijkerwijze buiten de loods.

De minister kan zich dan ook niet zomaar verschuilen achter de ligging in industriegebied van de loods.

Integendeel had hij het bedrijf in zijn geheel moeten beoordelen en alle bestemmingen waarin het gelegen is in zijn beoordeling en motivering moeten betrekken.

2.

Het bestreden besluit besteedt geen aandacht aan de exacte ligging van het bedrijfsterrein en de impact ervan t.o.v. het naastgelegen woongebied.

Evenmin bevat het bestreden besluit enige verwijzing naar een bufferzone, noch enige aanwijzing dat de minister concreet aandacht heeft besteed aan een bufferzone en deze daadwerkelijk bij haar beoordeling heeft betrokken.

3.

Tenslotte wordt in het bestreden besluit maar één enkele paragraaf gewijd aan de stedenbouwkundige en ruimtelijke overeenstemming van de inrichting.

Deze paragraaf luidt als volgt:

'Overwegende dat de bedrijvigheid in overeenstemming is met de ter plaatse geldende stedenbouwkundige voorschriften;'

Dit is niet meer dan een stijlformule, en geen conclusie die concreet wordt onderbouwd.

Het advies van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen, waarnaar de minister verwijst, bevat evenmin een afdoende ruimtelijke afweging.

Het luidt als volgt:

'De loods neemt een deel van een groter eigendom in met oudere industriële bebouwing; het globale eigendom is overeenkomstig het gewestplan Mechelen gelegen deels in het industriegebied voor milieubelastende industrie, een 50 meter diep woongebied langsheen de J. De Blockstraat en een achterliggend agrarisch gebied. Er geldt geen nadere ordening.

De nieuwe loods waarin de betrokken activiteit werd opgestart, ligt aan de noordoostelijke zijde van het terrein, integraal in het gebied voor milieubelastende industrie, en de stedenbouwkundige vergunning voor deze loods werd afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen op 26 december 1996. Deze stedenbouwkundige vergunning voorzag in een verplicht aan te leggen groenscherm aan de voorzijde en aan de rechterzijde van het perceel. De loods werd inmiddels opgericht, het is niet duidelijk of ook het verplicht aan te leggen groenscherm reeds is gerealiseerd.

Daar de bedrijvigheid in overeenstemming is met de ter plaatse geldende stedenbouwkundige voorschriften wordt gunstig advies gegeven.'

Dit advies zegt enkel dat de inrichting ruimtelijk conform is om de redenen waarvoor de stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd maar bevat evenmin een concrete afweging die door de vergunningverlenende overheid had kunnen worden beoordeeld.

Uit de bestreden beslissing blijkt verder niet dat uit de andere adviezen nuttige conclusies werden getrokken in verband met de verenigbaarheid van de inrichting met het naastgelegen woongebied.

De verplichting tot het aanbrengen van een groenscherm heeft evenmin tot gevolg dat de inrichting per se verenigbaar is met het naastgelegen woon-

gebied.

De bestreden beslissing schendt bijgevolg de motiveringsverplichting (vgl. R.v.St., Vanvoorden, nr. 191.663 van 19 maart 2009).

De vraag of de inrichting verenigbaar is met het naastgelegen woongebied, moet worden beoordeeld door de bevoegde overheid, die haar oordeel in de vergunningsbeslissing moet motiveren, wat in casu niet is gebeurd".

11. De tussenkomende partij zet uiteen dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met de motieven van het vernietigingsarrest nr. 193.594 van 28 mei 2009, dat de bestreden beslissing immers geen onduidelijkheid laat bestaan omtrent de precieze ligging van de inrichting en dat meer in het bijzonder de loods gelegen is op het perceel met kadastrummer 342/x2 in een gebied voor milieubelastende industrie. Voorts argumenteert de tussenkomende partij dat een onderscheid gemaakt dient te worden tussen de ligging van het geheel van de industriële activiteiten (i.e. de inrichting) en de ligging van het perceel. De ligging van de inrichting, zo stelt de tussenkomende partij, werd door de verwerende partij concreet onderzocht : de met het bestreden besluit vergunde activiteiten vinden enkel plaats in een loods die in het gebied voor milieubelastende industrie gelegen is. De tussenkomende partij merkt op dat zij voor het gedeelte van het perceel 342/x2 dat bestemd is tot woongebied "geen rechten, noch belangen" heeft. Tot slot stelt zij dat de verzoekster niet aantoont dat er op het gedeelte van het perceel dat in woon- of agrarisch gebied ligt vergunningsplichtige activiteiten zullen plaatsvinden.

Beoordeling

12. In het bestreden besluit wordt overwogen dat de inrichting volgens het gewestplan Mechelen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976, gelegen is in een gebied voor milieubelastende industrieën, dat de loods waarin de nieuwe activiteit zal plaatsvinden integraal in het gebied voor milieubelastende industrie gesitueerd is en tevens dat de inrichting gelegen is op het "kadastraal perceel afdeling 5, sectie A, perceelnr. 342/x2".

De verzoekster betwist niet dat de loods als zodanig integraal in een gebied voor milieubelastende industrie ligt. De activiteiten die in de loods

plaatsvinden zijn verenigbaar met dit bestemmingsvoorschrift. De omstandigheid dat aan het betrokken eigendom deels ook andere bestemmingen zijn gegeven, met name woongebied en agrarisch gebied, neemt niet weg dat de gronden, ingenomen voor de vergunningsplichtige activiteiten, gebruikt worden in overeenstemming met de gewestplanbestemming. De verzoekster toont niet aan dat er buiten de loods vergunningsplichtige activiteiten zullen plaatsvinden.

Uit de bestreden beslissing en de voorbereidende adviezen blijkt dat de verwerende partij en de adviesverlenende instanties met de vereiste zorgvuldigheid de precieze ligging van het perceel en de loods hebben onderzocht. Uit niets blijkt dat de verwerende partij de argumenten van het beroepschrift zonder meer terzijde heeft geschoven en in gebreke is gebleven om deze kwestie aan een nauwkeurig en concreet onderzoek te onderwerpen.

De stedenbouwkundige verenigbaarheid van de vergunningsaanvraag wordt in het bestreden besluit afdoende gemotiveerd door de reeds aangehaalde overwegingen.

Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

13. In het tweede middel voert de verzoekster de schending aan van artikel 2 van het coördinatiedecreet, van artikel 7.2.0 van het inrichtingsbesluit, van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet, van artikel 52, 3°, b), van Vlarem I en van het zorgvuldigheids- en het rechtszekerheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

In haar verzoekschrift betoogt de verzoekster het volgende :

"Doordat middels de bestreden beslissing de milieuvergunning wordt verleend voor een inrichting voor o.m. de opslag en verhandeling van

gevaarlijke gassen, deels gelegen in een industriegebied voor milieubelastende industrie volgens het gewestplan.

Terwijl artikel 7.2.0 van het in het middel aangehaalde KB van 28 december 1972 zeer duidelijk bepaalt dat de industriegebieden een bufferzone dienen te omvatten.

En terwijl de minister in het bestreden besluit hieraan geen enkele overweging weidt.

En terwijl de minister nochtans duidelijk kon vaststellen dat het betrokken perceel waarop de uitbating wordt uitgeoefend, grenst aan woongebied en agrarisch gebied.

En terwijl de minister zodoende ontegensprekelijk had moeten vaststellen dat het industriegebied helemaal geen bufferzone bevat, maar volledig wordt benut tot op de grens met het woongebied en het agrarisch gebied.

En terwijl deze vaststelling alleen reeds er had toe moeten leiden dat de minister de vergunning weigert, nu ter plaatse, gelet op de bestaande constellatie, onmogelijk in een bufferzone kan worden voorzien t.a.v. het naastgelegen woongebied en het agrarisch gebied.

En terwijl het ontbreken van een bufferzone uiteraard niet alleen een aspect van louter stedenbouwkundig belang is, maar tevens gevolgen heeft voor de milieuhygiënische beoordeling van de aanvraag.

En terwijl immers de risico's en hinder voor de omwonenden in het woongebied ontegensprekelijk verhogen door het ontbreken van een afdoende bufferzone die de hinderlijke en milieubelastende activiteit scheidt van het residentieel gebied.

En terwijl de verplichting van een bufferzone er net op gericht is om niet verenigbare bestemmingsvoorschriften en activiteiten van elkaar te scheiden om op die manier de hinder te beperken.

En terwijl, door hier geen rekening mee te houden bij zowel de stedenbouwkundige als de milieutechnische beoordeling van de aanvraag, de minister de in het middel aangehaalde bepalingen heeft geschonden".

14. De verwerende partij antwoordt dat de bufferzone waarvan sprake in artikel 7.2.0 van het inrichtingsbesluit, dient te worden gerealiseerd bij het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning voor een welbepaald project, dat de milieuvergunning niet kan worden geweigerd wegens de afwezigheid van dergelijke bufferzone en dat de overheid in het kader van de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag ook geen bufferzone kan vaststellen.

15. In de memorie van wederantwoord laat de verzoekster nog het volgende gelden :

"Zoals hierboven reeds werd aangehaald onder het eerste middel, bevat het bestreden besluit geen enkele verwijzing naar een bufferzone, noch enige aanwijzing dat de minister concreet aandacht heeft besteed aan een bufferzone

en deze daadwerkelijk bij haar beoordeling heeft betrokken.

Luidens artikel 7.2.0. van het Inrichtings-KB van 28 december 1972 zijn de industriegebieden bestemd door de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven en omvatten zij een bufferzone.

De ministeriële omzendbrief van 8 juli 1997 zet met betrekking tot de bufferzone o.m. nader uiteen dat het een strook betreft, binnen het industriegebied, waarvan de breedte en de aanleg afhankelijk is van de oppervlakte en de vorm van het industriegebied zelf, van de aard van de industrieën, van de eigenlijke hinderlijkheid ervan en van de bestemming van de aanpalende gebieden.

Het bedrijfsterrein waarvoor de bestreden milieuvergunning wordt verleend, is, zoals hierboven reeds aangehaald, overeenkomstig het gewestplan Mechelen gelegen deels in het industriegebied voor milieubelastende industrie, een 50 meter diep woongebied langsheen de J. De Blockstraat en een achterliggend agrarisch gebied.

De woning van beroepster ligt op een afstand van slechts 50 meter in het woongebied.

Op het bedrijfsterrein is, niettegenstaande dit in de stedenbouwkundige vergunning van 26 december 1996 was opgelegd, geen groenscherm aangelegd.

Ook in het bestreden besluit wordt geen enkele voorwaarde opgenomen i.v.m. de aanleg van een groenscherm.

Hiervoor wordt in het bestreden besluit geen enkele verantwoording gegeven.

Het feit dat er in 1996 reeds een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor de loods, waarbij een groenscherm werd opgelegd dat evenwel nooit werd gerealiseerd, doet niets af aan de verplichting van de vergunningverlenende overheid om te beoordelen of in casu niet de behoefte bestaat aan een groenscherm of andere buffer.

Er dient zodoende te worden vastgesteld dat (...) uit de overwegingen van het bestreden besluit niet blijkt dat de minister zich voldoende rekenschap heeft gegeven van de aanwezigheid van de woningen in de onmiddellijke omgeving, laat staa(n) dat zij bij de beoordeling van de aanvraag concreet rekening heeft gehouden met de impact van de vergunning op deze woningen.

De loutere verwijzing naar de door de aanvrager opgestelde veiligheidsnota volstaat uiteraard niet.

Het bestreden besluit is zonder enige verantwoording voorbijgegaan aan de verplichting tot het voorzien van een buffer/groenscherm of andere beschermende maatregel t.a.v. het woongebied".

16. De tussenkomende partij treedt in haar uiteenzetting in wezen de argumenten van de verwerende partij bij.

Beoordeling

17. De bufferzone waarvan sprake in artikel 7.2.0 van het inrichtingsbesluit is bedoeld als een binnen de grenzen van het industriegebied te situeren strook met een hoofdzakelijk esthetische en stedenbouwkundige functie, waarvan de breedte en ook de aanleg dienen te worden bepaald in de stedenbouwkundige vergunning verleend voor de randpercelen of - wat hier van geen belang is - naar aanleiding van de goedkeuring van een verkavelingsplan of de vaststelling van een aanlegplan voor het gebied. Een milieuvergunningsaanvraag kan dan ook niet geweigerd worden wegens de ontstentenis van een bufferzone zoals bedoeld in artikel 7.2.0 van het inrichtingsbesluit. Het bestreden besluit diende derhalve geen motivering te bevatten omtrent het ontbreken van een bufferzone op het gewestplan.

Het tweede middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

18. De verzoekster roept de schending in van artikel 52, 3°, b), van Vlarem I, van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet, van artikel 23, 4°, van de Grondwet, van artikel 1.2.1, § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna : milieubeleidsdecreet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel :

"Doordat het bestreden besluit de exploitatie van een nieuwe inrichting voor o.m. het verhandelen en herstellen van tankwagens en de opslag van LPG en industriële gevaarlijke gassen vergunt, op een perceel in de onmiddellijke nabijheid van de woning van beroepster.

En doordat het vergunningsbesluit daarbij onder meer overweegt dat de opslag van de gassen, het vullen van reservoirs met gassen en de herstellingswerken aan beschadigde tankwagens weliswaar risico's inhoudt, en de inrichting paalt aan een woongebied (zonder enige bufferzone), doch dat de door de aanvrager ingediende veiligheidsnota voldoende preventie- en beschermingsmaatregelen bevat.

Terwijl beroepster als rechtstreeks geïmpliceerde buur zowel tijdens het

openbaar onderzoek als in haar beroepschrift bij de minister lucht heeft gegeven aan haar bezwaren, die er fundamenteel op neerkomen dat de opslag van dergelijke gevaarlijke gasen op een zo korte afstand van de woningen niet verantwoord is.

En terwijl beroepster daarbij tevens heeft gewezen op het drukke vrachtverkeer dat met de exploitatie zal gepaard gaan en de verkeerstechnisch moeilijke ontsluiting door een residentiële straat.

En terwijl de overweging dat in de door de aanvrager ingediende veiligheidsnota 'aanvullende preventie- en beschermingsmaatregelen zijn genomen t.o.v. het vorige dossier', geen afdoende antwoord vormt op de inhoud van het beroep dat beroepster heeft ingediend.

En terwijl beroepster tevens vaststelt dat de minister bij de heroverweging van de aanvraag nog steeds verwijst naar de veiligheidsnota die werd opgesteld op 21 november 2005, thans dus ruim vier jaar geleden.

En terwijl de minister het bij de heroverweging van de aanvraag dus duidelijk niet nodig heeft gevonden om bij de aanvrager een geactualiseerd veiligheidsplan op te vragen of nieuw, actueel onderzoek te voeren omtrent de bedrijfsvoering.

En terwijl dit dan ook getuigt van een totaal gebrek aan degelijke feitenvinding en zorgvuldigheid in hoofde van de minister.

En terwijl bovendien geen enkele buffer wordt voorzien tussen de hinderlijke activiteit en de nabijgelegen woning, maar integendeel louter wordt vastgesteld dat deze buffer ontbreekt.

En terwijl de zinsnede dat er meer maatregelen zijn genomen t.o.v. de vorige aanvraag neerkomt op een gemeenplaats die geen enkel antwoord biedt op het feit dat de gevaarlijke inrichting paalt aan woningen en hierbij geen enkele buffer wordt voorzien, en zodoende geen enkele uitspraak inhoudt over de concrete bezwaren die verzoekers hadden geformuleerd.

En terwijl ook dit getuigt van een totaal gebrek aan concreet onderzoek in hoofde van de minister.

En terwijl de minister, door het nemen van het bestreden besluit, manifest verzuimt te voldoen aan de plicht om bij het beoordelen van een aanvraag ernaar te streven de milieuhinder voortkomend van hinderlijke activiteiten zoveel mogelijk te vermijden en te beperken, derwijze dat eenieder maximaal kan blijven genieten van het grondwettelijk gewaarborgde recht op een gezond leefmilieu.

En terwijl een behoorlijk besturende overheid zorgvuldig en voorzichtig had gehandeld, door in overweging te nemen dat in het industriegebied geen enkele buffer is voorzien en de inrichting zodoende op veel te korte afstand komt te liggen van de woningen van de bewoners van het woongebied.

En terwijl de minister terzake in gebreke blijft te antwoorden op de pertinente vaststellingen van beroepster, en zodoende de in het middel aangehaalde bepalingen schendt".

19. De verwerende partij antwoordt dat zij niet op elk beroepsargument afzonderlijk dient te antwoorden, dat de bestreden beslissing uitgebreid gemotiveerd is omtrent de veiligheid van de inrichting, dat in dat

verband verwezen wordt naar de precieze ligging, een inspectiebezoek, de veiligheidsprocedures, de voorziene preventie- en beveiligingsmaatregelen, de veiligheidsnota en de risicocontouren, dat de verzoekster niet uitlegt waarom de afstand tot de gasopslagplaats te kort zou zijn, noch waarom de voorziene maatregelen onvoldoende zouden zijn, dat geen wettelijke bepaling de aanleg van een buffer voorschrijft en dat zulks evenmin voortvloeit uit de zorgvuldigheidsplicht aangezien voldoende maatregelen en voorwaarden werden voorzien om de hinder te voorkomen en te beperken. Voorts zet de verwerende partij uiteen dat de in artikel 1.2.1, § 2, van het milieubeleidsdecreet vermelde beginselen een leidraad vormen voor het beleid, dat slechts manifeste schendingen van deze beginselen kunnen worden gesanctioneerd, dat de verzoekster niet aantoont op welke wijze die beginselen werden geschonden, dat geen sprake kan zijn van een manifeste schending nu de bestreden beslissing voldoende maatregelen oplegt en voorwaarden bevat om hinder te beperken en dat er geen reden was om een geactualiseerd veiligheidsplan op te vragen of een onderzoek in te stellen omtrent de actuele bedrijfsvoering.

20. In de memorie van wederantwoord benadrukt de verzoekster dat de afstand van de nieuwe inrichting tot haar woning slechts vijftig meter bedraagt, dat het geen betoog behoeft dat de inrichting, gelet op de aard van de activiteiten, belangrijke risico's meebrengt en dat niet afdoende wordt geantwoord op haar bezwaren dienaangaande.

21. De standpunten van de tussenkomende partij corresponderen met deze van de verwerende partij.

Beoordeling

22. Artikel 52, 3°, b), van Vlarem I bepaalt dat de uitspraak van de Vlaamse minister over het beroep tegen een door de deputatie in eerste aanleg genomen besluit over een milieuvergunningsaanvraag een "gemotiveerde beslissing" dient te omvatten over "de aanspraken en bezwaren die door de indiener(s) van het beroep werden gesteld".

Luidens artikel 2 van de motiveringswet moeten alle bestuurshandelingen met individuele strekking uitdrukkelijk worden gemotiveerd en luidens artikel 3 van die wet moet de motivering de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en moet de motivering afdoende zijn. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn. De aangehaalde redenen moeten bijgevolg volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de motiveringswet, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

De motiveringsplicht reikt niet zo ver dat de administratieve overheid gehouden is te antwoorden op elk van de aangevoerde argumenten. Het volstaat dat uit de motivering impliciet of expliciet blijkt dat deze argumenten in de besluitvorming werden betrokken en dat hieruit minstens impliciet kan worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet worden aanvaard.

Te dezen doen de in het bestreden besluit vermelde motieven blijken van een grondige analyse van de hinder en risico's die specifiek verbonden zijn aan de exploitatie.

Wat betreft de ontsluiting van de inrichting wordt er op gewezen dat de bedrijvigheid in overeenstemming is met de ter plaatse geldende stedenbouwkundige voorschriften. Inzake de veiligheidsaspecten wordt overwogen dat de bijlage 8 van het aanvraagdossier veiligheidsprocedures omvat, en

deze worden vervolgens nader toegelicht. De verzoekster toont niet aan dat deze veiligheidsprocedures ondoeltreffend zouden zijn. Er is voldaan, zo vervolgt de bestreden beslissing, aan de afstandsregels van het koninklijk besluit van 21 oktober 1968 betreffende de opslagplaatsen voor vloeibaar gemaakt handelspropan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste ongekoelde houders. De verzoekster maakt niet duidelijk waarom deze reglementair voorgeschreven afstanden uit veiligheidsopzicht niet zouden volstaan. Voorts wordt overwogen dat uit de veiligheidsnota van de exploitant blijkt dat het bedrijf aan de veiligheidsvoorschriften beantwoordt, een lichte overschrijding van een bepaalde contourgrens met enkele meters niet te na gesproken, en dat in vergelijking met een vorige vergunningsaanvraag aanvullende preventie- en beschermingsmaatregelen werden genomen. Er wordt niet ingezien waarom deze aanvullende maatregelen een "gemeenplaats" zouden vormen, temeer omdat in artikel 3 van het in eerste aanleg genomen besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 15 december 2005 een aantal bijzondere exploitatievoorwaarden zijn opgelegd die door de bestreden beslissing worden bevestigd. De motivering van het bestreden besluit beschrijft ten slotte waarin de nieuwe aanvraag verschilt van een vorige aanvraag, en uit de vermelde cijfergegevens blijkt dat de nieuwe aanvraag in diverse opzichten beperkter is dan de vorige. De verzoekster betwist de vermelde gegevens niet.

De omstandigheid dat er niet wordt voorzien in een buffer tussen de inrichting en de nabijgelegen woning, betekent niet automatisch dat de overheid de milieuvergunning dient te weigeren. De verzoekster geeft in elk geval niet aan op grond van welke rechtsregel of rechtsbeginsel de vergunning verplicht diende te worden geweigerd.

Bijgevolg besluit de Raad van State dat geen onzorgvuldigheid wordt aangetoond in de wijze waarop de verwerende partij de vergunningsaanvraag heeft onderzocht en beoordeeld. De beslissing over de aanvraag is met afdoende redenen omkleed. Er wordt niet aangenomen dat het verlenen van de gevraagde milieuvergunning in de gegeven omstandigheden een manifeste inbreuk

vormt op het grondrecht op de bescherming van een gezond leefmilieu of op de in artikel 1.2.1, § 2, van het milieubeleidsdecreet vervatte beginselen.

Het derde middel is niet gegrond.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

23. In een vierde middel roept de verzoekster de schending in van artikel 4.1.3.2 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II), van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet, van artikel 23, 4°, van de Grondwet (?), van artikel 1.2.1, §2, van het milieubeleidsdecreet (?) en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Zij voert tevens machtsoverschrijding aan.

Het middel wordt in het verzoekschrift als volgt geadstrueerd :

"Doordat het bestreden besluit de milieuvergunning verleent voor een hinderlijke inrichting op een perceel dat onmiddellijk grenst aan een woongebied, zonder dat enige buffer wordt voorzien.

Terwijl de bindende bepalingen van het Vlarem II-besluit met zich brengen dat de omwonenden van een hinderlijke inrichting niet mogen gehinderd worden door geur, rook, stof, geluid, trillingen,... en de exploitant daartoe alle nodige maatregelen moet treffen.

En terwijl het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel vereisen dat de overheid een inrichting slechts vergunt met kennis van zaken en met zin voor de realiteit, daarbij rekening houden(d) met de toestand ter plaatse in concreto.

En terwijl het in casu evenwel van onbehoorlijk bestuur getuigt om een vergunning te verlenen aan een inrichting waarvan op voorhand duidelijk is dat zij onmogelijk de dwingende milieuvoorwaarden kan naleven, gelet op haar specifieke ligging in de onmiddellijke nabijheid van woningen.

En terwijl ter illustratie hiervan o.m. kan worden verwezen naar het totaal ontbreken van enig groenscherm en een afdoende buffer naar het woongebied en het achterliggend agrarisch gebied, alsook de vaststelling dat er de facto geen groenscherm kan worden aangeplant en er geen plaats is om een bufferzone te voorzien, nu de gebouwen van de inrichting zijn gebouwd tot op de grens met het woongebied en het agrarisch gebied en er zelfs deels inliggen.

En terwijl er in het bestreden besluit evenmin concrete maatregelen zijn

terug te vinden om bv. de lawaaihinder naar de woonomgeving toe te verhinderen.

En terwijl er zodoende niet alleen sprake is van een onzorgvuldige besluitvorming, maar tevens een totaal gebrek aan motivering".

24. De verwerende partij antwoordt dat de bestreden beslissing wel degelijk afdoende gemotiveerd is, dat in de vergunningsaanvraag voldoende maatregelen worden voorgesteld om de hinder tot een aanvaardbaar niveau te beperken, dat de problematiek bovendien betrekking heeft op de uitvoering van de vergunning, dat in het bijzonder onaanvaardbare geluidshinder niet wordt aangetoond, dat de milieuvergunning werd verleend op grond van een concreet onderzoek van de zaak, dat geen enkele wettelijke bepaling wordt aangehaald die verplicht tot het aanleggen van een groenscherm of buffer en dat in de bestreden beslissing daarenboven wordt gemotiveerd waarom geen groenscherm nodig is.

25. In de memorie van wederantwoord volhardt de verzoekster in haar middel.

26. De tussenkomenende partij herneemt grotendeels het verweer van het Vlaamse Gewest.

Beoordeling

27. Artikel 4.1.3.2 van Vlarem II bepaalt :

"Onverminderd art. 4.1.2.1. treft de exploitant als normaal zorgvuldig persoon alle nodige maatregelen om :

- de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet ioniserende stralingen, licht en dergelijke meer;
- de buurt te beschermen tegen de risico's voor en de gevolgen van accidentele gebeurtenissen die eigen zijn aan de aanwezigheid of de uitbating van zijn inrichting. Dit houdt ondermeer in dat de nodige interventiemiddelen zijn voorzien. Het bepalen en het aanbrengen hiervan gebeurt in overleg met de plaatselijke brandweer".

De aangehaalde bepaling bevat verplichtingen die, los van enige milieuvergunningsvoorwaarde, rechtstreeks tot de exploitant gericht zijn. Deze verplichtingen moeten worden nageleefd tijdens de uitbating zodat deze niet geschonden kunnen worden door de vergunningverlenende overheid bij het toekennen van een milieuvergunning.

Het standpunt van de verzoekster dat het op voorhand duidelijk is dat de exploitant de dwingende milieuvoorwaarden niet zal kunnen naleven, is een loutere vooronderstelling die op geen enkele wijze concreet wordt gestaafd.

Met betrekking tot de kritiek van de verzoekster dat de facto geen groenscherm kan worden aangelegd, wordt vastgesteld dat het bestreden besluit in dit verband toelicht dat de stedenbouwkundige vergunning voor de loods, verleend bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 26 december 1996, voorzag in een verplicht aan te leggen groenscherm aan de voorzijde en aan de rechterzijde van het perceel. De vraag of er al dan niet een groenscherm werd gerealiseerd, is in het kader van voorliggend annulatieberoep niet relevant. Het naleven van de stedenbouwkundige vergunningsvoorwaarde is een zaak van toezicht en niet van de wettigheid van het thans bestreden milieuvergunningsbesluit dat naar deze voorwaarde verwijst.

De algemene geluidsnormen van Vlare II zijn van toepassing op de inrichting. De activiteiten, waarvan overigens niet vaststaat dat ze gepaard gaan met een overmatige geluidsproductie, zullen bovendien in een loods plaatsvinden. De dwingende noodzaak om bijzondere exploitatievoorwaarden op te leggen op het vlak van geluid wordt door de verzoekster helemaal niet aangetoond. Ook op dat punt bestaat er geen reden om de besluitvorming van de verwerende partij als onzorgvuldig aan te merken.

Het vierde middel is ongegrond.

E. Vijfde middel

Standpunt van de partijen

28. In het vijfde middel voert de verzoekster de schending aan van de artikelen 21, § 2, 2°, 29 en 52, 3°, b), van Vlarem I, van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel :

"Doordat de bestreden beslissing de milieuvergunning verleent zonder enige afweging aangaande de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving en de goede ruimtelijke ordening ter plaatse.

Terwijl de in het middel aangehaalde bepalingen van het Vlarem I-besluit de GMVC en de afdeling ROHM nochtans verplichten om een gemotiveerde beoordeling uit te brengen aangaande de verenigbaarheid van de gevraagde exploitatie met haar omgeving en de goede ruimtelijke ordening.

En terwijl ook de minister zelf heeft nagelaten om dit te doen.

En terwijl in casu nochtans een aantal concrete elementen specifiek aan de situatie ter plaatse zich opdringen, zoals het ontbreken van een buffering van de inrichting naar de onmiddellijke omgeving, waardoor het probleem van verenigbaarheid rijst van een gevaarlijke industriële activiteit en de opslag van gevaarlijke gassen met het naastgelegen woongebied.

En terwijl ook het gegeven dat de omgeving van het bedrijf sterk residentieel is nergens aan bod komt, evenmin als de concrete verweving van het bedrijf met de functies in de omgeving, die nochtans uitsluitend residentieel zijn.

En terwijl dit gegeven uiteraard ook van groot belang is voor de hinderaspecten van de inrichting naar de omgeving toe, zoals rust, veiligheid en gezondheid, waardoor dit nauw samenhangt met de milieutechnische afwegingen die aan het besluit dienen vooraf te gaan.

En terwijl zowel de GMVC, de afdeling ROHM als de minister zelf hebben nagelaten dit te doen, zodat de in het middel aangehaalde bepalingen zijn geschonden".

29. De verwerende partij antwoordt dat zowel in het advies van de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid, het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie alsook in de bestreden beslissing de verenigbaarheid van de inrichting met de omgeving wordt onderzocht, dat het ontbreken van een bufferzone een louter stedenbouwkundig aspect is, dat het residentiële karakter van de omgeving niet wordt aangetoond, dat de inrichting zelf gelegen is in een gebied voor milieubelastende industrie en dat het niet aan de Raad van State toekomt om zijn beoordeling van de verenigbaarheid met de goede

plaatselijke ordening in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid.

30. In de memorie van wederantwoord beklemtoont de verzoekster dat een besluit dat er zich toe beperkt te stellen dat de bedrijvigheid in overeenstemming is met de ter plaatse geldende stedenbouwkundige voorschriften onvoldoende gemotiveerd is en dat de verenigbaarheid met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening ook in het kader van de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag dient te worden onderzocht.

31. De tussenkomenende partij maakt in overwegende mate het verweer van het Vlaamse Gewest tot de hare.

Beoordeling

32. Artikel 21, § 2, 2°, van Vlarem I bepaalt dat het advies van het agentschap Ruimte en Erfgoed (thans Ruimtelijke Ordening), het college van burgemeester en schepenen, de gemeentelijke of provinciale stedenbouwkundige ambtenaar of de afdeling bevoegd voor het stedenbouwkundig beleid, onder meer "een gemotiveerde beoordeling van de verenigbaarheid van de inrichting waarvoor een vergunning wordt gevraagd met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening" moet bevatten. Luidens artikel 29, 2°, van Vlarem I dient ook het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie een "gemotiveerde beoordeling van de verenigbaarheid van de inrichting, waarvoor een vergunning wordt gevraagd, met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening" te bevatten.

Uit deze bepalingen volgt dat de vergunningverlenende overheid moet nagaan of de inrichting verenigbaar is met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening. De beslissing over de milieuvergunningsaanvraag dient in een eigen redengeving aan te geven waarom de inrichting verenigbaar wordt geacht met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

Overeenkomstig de vereisten van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet moet de gegeven motivering afdoende zijn.

In de bestreden beslissing wordt vermeld dat de inrichting, met name de nieuw gebouwde loods, gelegen is op het perceel met huidig kadasternummer "342 x2 volgens CADMAP". Voorts wordt aangegeven dat het perceel in kwestie gelegen is op de grens van het industriegebied voor milieubelastende industrie, een 50 meter diep woongebied langsheen de Jozef De Blockstraat en een achterliggend agrarisch gebied, doch dat de inrichting ligt in een gebied voor milieubelastende industrie en dat de loods waarin de nieuwe activiteit zal worden opgestart, integraal in het gebied voor milieubelastende industrie gesitueerd is en dat er geen nadere ordening geldt. Tevens staat in de beslissing te lezen dat het vulpunt van de vaste houder zich op meer dan vijftig meter van de dichtstbijzijnde woningen bevindt.

Op grond van wat voorafgaat wordt vastgesteld dat de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving en de goede plaatselijke ordening door de verwerende partij werd onderzocht. De beoordeling ter zake is niet onjuist noch kennelijk onredelijk.

Zoals reeds werd gesteld bij de beoordeling van het derde middel leidt het ontbreken van een buffer niet noodzakelijkerwijs tot de conclusie dat de milieuvergunning moet worden geweigerd wegens de onverenigbaarheid van de inrichting met de omgeving. Te dezen blijkt ook niet dat de onmiddellijke omgeving een sterk residentieel karakter heeft.

Het vijfde middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkommende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig september tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin